

DE SCHEUR- KALENDER VAN DE

POËZIE

samengesteld en van commentaar voorzien door **2013**

Chrétien Breukers

*'de knorrige en olijke,
maar altijd wijze
webmaster van
de Contrabas'
Gerrit Komrij*

Met gedichten voor
**Gerrit Komrij en
Rutger Kopland**

vangennep amsterdam

4

JULI

maandag

dinsdag

woensdag

donderdag

vrijdag

zaterdag en zondag

Chris den Engelsman

Twitter – de echo's van de #eeuwigheid –

Twitter – de echo's van de #eeuwigheid –
(ontdek wat zich afspeelt in de wereld van
het eeuwige ogenblik in vier
tweets van 140 tekens – #twoosh –)

(Bij Lucas van Leydens Drieluik met het Laatste Oordeel 1526-27)

@bij het aanbreken van de #jongste dag
vormen de #naakte man en #hemelse
klaar-over een ideaalbeeld deze
#twitterquitters troosten ons RT

geen enkele #tweet brengt ons
nader tot #God maar het verlangen
van de #tweeps leidt wel tot tedere
scenario's tussen tweebe en #engel FF

@zoals tijdens de #jongste dag van Lucas
onderweg naar de #hemel vat een #engel #wellustig
en met volle hand de #billen van een #geredde LOL

kijk en hoor hoe de echo van de #eeuwigheid met
#polyfone versiering bij het aanbreken van de
#jongste dag noodt tot vele zinloze dingen IRL

'Eén gedicht wilde de jury per se een eervolle vermelding geven. Het is een gedicht dat radicaal een nieuw pad inslaat, dat op visionaire wijze een poging doet een poëzie van de toekomst te creëren. Maar wat belangrijk is: het is niet slechts geslaagd als experiment, het is ook geslaagd als gedicht. Het klopt aan alle kanten, op meerdere niveaus. In eerste instantie valt het experimentele aspect op. Het is een gedicht dat tien jaar geleden letterlijk nog niet geschreven had kunnen zijn, omdat simpelweg het gereedschap daartoe én de codetaal om het te begrijpen nog niet bestonden: tien jaar geleden wist niemand wat Twitter was.'

Wie het schilderij dat de dichter noemt kent, ziet dat het gedicht ook over het schilderij gaat. Om die laag te ontsluiten, moet je echter diep graven. Wat een mooie paradox: de vlotte, modieuze twittertaal onttrekt een mooi, bijna hermetisch gedicht aan het oog. De dichter verstopt zich achter codetaal, om de andere codetaal (die het gedicht ook bevat) onzichtbaar te maken.